

**Fairweather, A. & Montemayor, C. (ed.).
Linguistic Luck: Safeguards and threats to
linguistic communication. London: Oxford
University Press, 2023, pp. xvi+326. ISBN:
978-0-19-284545-0.**

Deniz Demiryakan

İstanbul/Türkiye

denizdemiryakan@gmail.com

orcid: 0000-0002-3565-3314

Atıf Citation

Demiryakan, Deniz (2024).
Fairweather, A. & Montemayor,
C. (ed.). Linguistic Luck:
Safeguards and threats to
linguistic communication.
London: Oxford University
Press, 2023, pp. xvi+326. ISBN:
978-0-19-284545-0.
BABUR Research, 3 (1), 305-312.

Gönderim Submitted

17.04.2024

Revizyon Revision

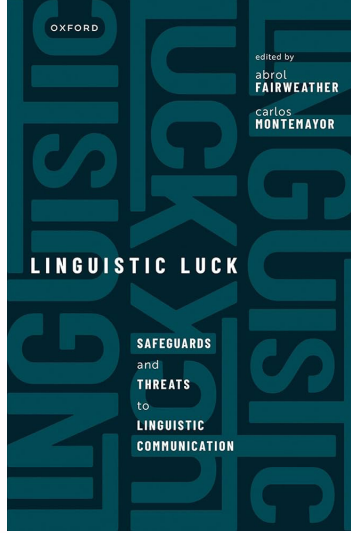
17.05.2024

Kabul Accepted

24.05.2024

Yayın Tarihi Publication Date

07.06.2024

**Sisli bir gezide dilsel
belirsizlik**

Belirsizlik (luck) kavramı etik ve bilgi teorisi alanlarında birçok çalışmaya konu olsa da *dilsel belirsizlik (linguistic luck)* üzerine fazla çalışma yapılmamıştır. Bu kitapta yer alan makaleler, dildeki belirsizliklerin (sözcüklerin belirsiz anlamlarının veya yanlış anlaşılmasının) nasıl azaltılabileceğine dair yöntemleri ve tamamen ortadan kaldırılamayan bu

dilsel belirsizliklerle nasıl başa çıkılabileceğini inceliyor. Anlam ve iletişim bir yolculuk olarak ele alındığında bu yolculukta karşılaşılan belirsizlikler, yolu bulmayı zorlaştıran sisler gibidir. Burada önemli olan, bu sislerin ne kadar yaygın olduğu değil ne kadar azaltılabildiği ya da ortadan kaldırılılabildiğidir. Anlam ve iletişim belirleyicileri, yani konuşma ve anlamının temel unsurları, bu sisleri ortadan kaldırmak için çeşitli yöntemler kullanmaktadır. Dil nedensel (sebep-sonuç ilişkileri), çıkarımsal (mantık yürütme) ve kasıtlı (bilinçli kararlar) yollarla belirsizliklerden arınmış bir sistem gibi çalışır. Bu, tıpkı bir pusulanın veya haritanın sisli bir havada yönümüzü bulmamıza yardımcı olması gibidir. Dilde iletişim kurmak ancak bu belirsizlikleri azaltan sağlam değişkenler (net anlamlar, kurallar ve bağlamlar) sayesinde mümkündür.

Linguistic Luck (LL) kitabı; dildeki belirsizlikleri azaltan farklı yöntemleri, bu yöntemlerin nasıl çalıştığını ve ne kadar etkili olduğunu betimlemeye çalışmaktadır: bir sözcüğün anlamını netleştirmek için kullanılan gramer kuralları, işaretler ve hatta jestler bu belirsizliği azaltma mekanizmaları...

Dilsel Belirsizliğin Azaltılması ve İletişim Güvenilirliği

Dilde iletişimi güvenilir ve sağlam kılmak için belirsizlik nasıl azaltılabilir? Kitapta belirsizliğin etkilediği tüm dilsel olgular ele alınamasa da dilbilim ve dil felsefesinde önemli konular detaylıca incelenmiştir: sözdizimi işleme, göstergesel referans, konuşma iması, tanıklık, sözcüksel yenilik, ortak dikkat, iletişimsel değer, gelenekçilik ve gelenekçilik karşıtlığı, metasemantik güvenlik ve anlamsal şüphecilik vb.

LL'de yer alan makalelerin temel soruları şunlardır: Dilsel belirsizliğin doğası ve önemi nedir? Dilde ne kadar belirsizliğe tahammül edilebilir ve bu belirsizlikten nasıl kaçınılabilir? Birincil belirsizlik faktörleri nelerdir? Dilbilim teorisi ve pratiğinde belirsizlik azaltma mekanizmaları nasıl işler? Belirsizliği ortadan kaldırmak için yapılan tüm çabalara rağmen ortadan kaldırılamaz belirsizliklerle nasıl başa çıkılır? Dilbilimsel teori ve pratiğin hangi alanları dilsel belirsizlikten en çok etkilenir? Kitap tüm bu sorulara doyurucu yanıtlar vermiş gözükmektedir.

Belirsizlik azaltma

Belirsizlik azaltma mekanizmaları yalnızca bilinçli dikkat veya edinilmiş becerilere bağlı değildir. Birçoğu genetik donanuma ve insanlar ile çevreleri (diğer insanlar dahil) arasındaki doğal bağlantılara bağlıdır. Diğer belirsizlik azaltıcı mekanizmalar ise bilinçli dikkat, motivasyon ve dilsel geleneklerle daha yakından ilişkilidir. Yaşam biçimi için kritik öneme sahip olan birçok dilsel belirsizlik azaltıcı önlem tanındı ve hatta bazen önemsiz görünebilir. Bu mekanizmalar arasında işaret etme (ostention), “bunu mu demek istiyorsun...?” soruları, yeniden çerçeveleme, gramer kuralları ve *Gricean özdeyişleri* bulunmaktadır. İlk olarak bazı doğal (nomolojik) belirsizlik azaltma mekanizmaları kitapta incelenmiş ardından niyet ve uzlaşya bağlı mekanizmalar ele alınmıştır.

Dilde sinyal vermek (sağa, sola; her şeye veya hiçbir şeye!)

İnsan türünün bir üyesi olmanın en ayırt edici ve önemli özelliklerinden biri, bireyleri doğal olarak (standart koşullarda) dilsel bir topluluğun üyesi yapmasıdır. Kitapta bu durumun üç önemli anlam taşıdığı belirtilmektedir. İlk büyük ölçekli iş birliği kapasitesine sahip bir türün üyeleri olarak sembolik, morfolojik ve davranışsal olarak ifade edilebilen bir dili öğrenme yeteneğine sahip olunmasıdır. İkincisinde, insan genomuna sahip olunması sayesinde türümüzün genç üyelerinin dilin karmaşık sözdizimsel kurallarını ve bu kuralların dilbilgisel ifadelerdeki anlamlarını hızlıca öğrenebildiği vurgulanmaktadır. Üçüncüsü ise insanların anlamlı sembolik manipülasyon kapasitesinin müzik notasyonundan matematiğe kadar çeşitli bağlamlarda ve ortamlarda kullanabildiğidir. Dil öğreniminin bu temel özelliklerinin iletişimde belirsizliği azaltmak için önemli mekanizmalar olduğu kitapta detaylı bir biçimde ifade edilmektedir. İletişimsel belirsizliğin azaltılmasının anlamlı sinyallerin farklı türde kalıplar ve davranışlar yoluyla alınmasına bağlı olduğu belirtilmektedir. Örneğin bebeklerin jestler, sesler ve el hareketleri

aracılığıyla içerikleri ayrıştırmasının gerekliliği bu bağlamda vurgulanmaktadır. Ancak dil öğreniminin en kritik yönlerinin sadece anlamların ve ifadelerin ilişkilendirilmesine dayanmadığı gerçeği de birkaç yerde kanıtlarıyla birlikte vurgulanmaktadır. En kritik genellemelerin iyi oluşturulmuş tümcelerın doğası ve bu tümcelerın olası gramer kuralları ile ilgili olduğu belirtilmektedir. Kitaba göre dilbilgisel belirsizliğin azaltılmasında iki tür genelleme söz konusudur. İlki mevcut olası gramer açısından belirsizlik azaltımıdır. Burada gramer kullanımının kurallar bütünü olmasından hareketle ölçünlü bir işleyişin gerçekleşebileceğine inanılmaktadır. İkincisi ise belirsizlik azaltmanın konuşmacılar için mevcut olan olası ifadelerin sayısı ile ilgili olduğudur. Bu açıdan bakıldığında niceliksel olarak uygun olan aynı zamanda kapsamı da belirleyecektir. Zaten yukarıda dile getirdiğim üzere LL'de dilbilgiselliği belirleyen biçimsel kuralların kısıtlanması ve tekdüze hale getirilmesi gerektiği bu nedenle çoğu yerde vurgulanmaktadır. Yine kitapta ifadelerin sözdizimsel yapıları göz önüne alındığında atanabilecek olası anlamlar açısından hiyerarşik olarak düzenlenmesi gerektiği de ifade edilmektedir. Çünkü dilsel belirsizliğin gramer ve anlam üzerinde nomolojik olarak bağımlı, biyolojik olarak belirlenmiş kısıtlamalarla ilişkili olduğu belirtilmektedir. Niteleyici konumuna dayalı söz konusu belirsizliğin bu hiyerarşik yapı tarafından biçimsel olarak yönlendirilmesi dilsel belirsizliğin azaltımında önemlidir. Örneğin “masmavi gökyüzü” ifadesinin iki farklı anlama sahip olabileceği, mavi rengi veya gökyüzünün derinliğini niteleyebileceği kitapta belirtilmektedir.

Güvenin Önemi ve Dilsel Belirsizlik

Bu kitap dilbilimdeki bir soruna çözüm bulmaya çalışmasının yanı sıra güvenin önemi üzerine saptamaları nedeniyle de değerlidir. Belirsizlik genellikle güvenin dostu değildir; bu iki kavram genellikle zıt yönlerde eğilim gösterir. Bir sonuç veya durum ne kadar çok belirsizliğe bağlıysa insanlar o kadar az güvenilir görünür. Dilsel güven özellikle önemlidir çünkü ahlaki, epistemik, sosyal ve kişisel yaşamlar için gerekli olan güvenin büyük bir kısmı son derece güvenilir, belirsizlikten bağımsız başarılı dilsel kapasiteler üzerine kuruludur. Tam da bu noktada kitapta iletişimde güveni sağlamak için dildeki belirsizliklerin nasıl azaltılabileceği ayrıntılarıyla incelenmiştir. Dil; nedensel (sebe-sonuç ilişkileri), çıkarımsal (mantık yürütme) ve kasıtlı (bilinçli kararlar) yollarla belirsizliklerden arınmış bir sistem gibi çalışması gereken süreçtir. Tıpkı karmaşık bir makinenin düzgün çalışması için tüm parçaların yerli yerinde olması gibi düşünülebilir. Kitaba göre iletişim kurmak, ancak bu belirsizlikleri azaltan sağlam değişkenler (net anlamlar, kurallar ve bağlamlar) sayesinde mümkündür. Bir sözcüğün anlamını netleştirmek için kullanılan gramer kuralları, işaretler ve hatta jestler belirsizliği azaltma mekanizmalarına örnektir. Dildeki belirsizlikler yalnızca bilinçli dikkat veya edinilmiş becerilerle değil, genetik donanım ve insanlar arasındaki doğal bağlantılarla da azaltılabilir. Ancak bu yanlış anlaşılmalıdır çünkü belirsizlik azaltıcı mekanizmalar; bilinçli dikkat, motivasyon ve dilsel geleneklerle de kitaba göre yakından ilişkilidir. Belirli bir sonuç veya durum ne kadar çok belirsizliğe

bağlıysa insanlar o kadar az güvenilir görünür. Dilsel güven; ahlaki, epistemik, sosyal ve kişisel yaşam için büyük önem taşır. Konuşmacılar ve muhataplar arasında güvenilir dilsel süreçler olmadan herhangi bir insana veya kuruma rasyonel güven oluşturmak zordur. Dildeki belirsizliklerin azaltılması, güvenin korunması ve sürdürülmesi için bu yüzden kitaba göre kritik önem taşımaktadır. Kısaca özetlemek gerekirse bu kitapta toplanan makaleler; dildeki belirsizlik azaltma mekanizmalarının çeşitliliğini, kapsamını ve işleyişini anlamaya yönelik önemli bir adım sunmaktadır. Bu mekanizmalar, dilin daha net ve anlaşılır olmasını sağlarken iletişimde güvenin temellerini oluşturur. Bu nedenle LL için dilsel belirsizliğin azaltılması hem bireysel hem de toplumsal düzeyde etkili iletişim için vazgeçilmez bir unsurdur.

Silik bir haritada yolu kaybetmek ve duyduğuna nasıl güvenmek!

Dil topluluğuna üyelik, birçok farklı durum ve konuda ortak paylaşımlar oluşturarak insan topluluklarının yaşamı için gerekli olan karmaşık koordinasyon biçimlerini mümkün kılmaktadır. Bir dil topluluğuna üye olmak, tıpkı bir orkestrada enstrüman çalan bir müzisyen olmak gibidir. Her müzisyen doğru zamanda doğru notayı çalarak mükemmel bir senfoni oluşturur. Müzisyenler arasındaki bu koordinasyon, topluluğun (orkestranın) başarılı bir performans sergilemesi için hayati önem taşır. Bu bağlamda dil topluluklarında iletişimin temel mekanizmalarından biri olarak ortak zeminde paylaşılan ve somutlaşan içeriklere erişim ön plana çıkmaktadır. Ortak zemin, dil topluluğu üyelerinin aynı bilgiye sahip olması anlamına gelir. Bu, bir grup insanın aynı haritayı kullanarak bir hazine avına çıkmasına benzer. Herkes aynı haritayı kullanırsa hazineyi bulmak için aynı yolda ilerler. Ortak harita (ortak zemin), herkesin aynı bilgiye sahip olmasını sağlar ve bu sayede topluluk içindeki koordinasyon kolaylaşır. Ancak, belirsizlikler bu ortak zeminin oluşmasını engelleyerek iletişimde zorluklara neden olabilir. Haritanın bazı bölümlerinin silik olması gibi... Eğer harita silikse bazı insanlar yanlış yöne gidebilir ve hazineyi bulmak zorlaşır. Haritadaki (bilgideki) belirsizlik, ortak hedefe ulaşmayı zorlaştırır. Brian Loar tarafından tanımlanan bir göndergesel belirsizlik örneğinde, yapılan küçük bir değişiklikte dilsel belirsizliğin iletişim üzerindeki yıkıcı potansiyeli ortaya konulmaktadır. Yine benzetim yaparak devam etmek gerekirse; bir yazılım geliştirme ekibinde çalıştığınızı düşünün. Ekip, büyük bir projeyi tamamlamak için birlikte çalışıyor. Proje yöneticisi, belirli bir özelliğin nasıl uygulanması gerektiği konusunda belirsiz bir talimat verirse ekip üyeleri arasında karışıklık ortaya çıkar ve projenin bu kısmında verimsizlik oluşur. Tek seferlik göndergesel belirsizlik vakaları başlangıçta zararsız gibi görünebilir; ancak diakronik olarak genişletilmiş vakalarda bu belirsizlikler güven ve iş birliğine zarar verir. Tıpkı bir bilgisayar programındaki küçük bir hata gibi. Bu hata başlangıçta bu hata zararsız görünebilir ancak zamanla daha büyük sorunlara yol açabilir ve bu sorun da programın güvenilirliğini zedeler.

LL'de belirli olmayan durumların genişletilmiş dilsel iş birliğini ve güveni sürdürülebilir

bir şekilde sağladığı vurgulanmaktadır. Yukarıdaki gibi benzetim yaparak devam etmek gerekirse bir bina inşa ederken kullanılan esnek bir plan gibi belirli olmayan durumlarla başa çıkmak için esnek çalışma yöntemleri geliştirilir. Söz konusu plan, binanın genel yapısını belirler ancak bazı detaylar esnek bırakılırsa beklenmedik durumlarla daha kolay başa çıkılabilir. Bu esneklik (belirsizlik), uzun vadede iş birliği ve güveni artırır çünkü ekip üyeleri belirsizliklerle başa çıkma konusunda daha deneyimli hale gelir. Dil topluluklarında da bu esneklik, uzun vadede iş birliği ve güvenin artırılmasına katkı sağlar ve dil topluluğu üyeleri arasında daha güçlü ve güvenilir bir işbirliği ortamı oluşturur.

Trende mi televizyonda mı? Hangi (ortak) zeminde anlıyoruz?

İletişim, insanlar arasındaki bilgi alışverişinin temel taşlarından biridir. Ancak aynı bilgiyi paylaşmayan veya farklı yorumlayan bireyler arasında bu süreç karmaşık ve sorunlu hale gelebilir. Loar'ın 1976'da ortaya koyduğu klasik bir vakadan hareketle iletişimde ortak zeminin eksikliği durumunda yaşanan zorlukları inceliyor.

Kitap, Smith ve Jones adında iki karakter arasındaki iletişim problemlerini mercek altına alıyor. Smith, televizyonda gördüğü adamın her gün trende karşılaştıkları adam olduğunu fark eder. Bu farkındalığını ifade etmek için “O bir borsacıdır” der. Ancak Jones, Smith'in hangi kişiden bahsettiğini anlamaz; o, Smith'in trende gördükleri adamdan bahsettiğini düşünür. Smith'in ifadesi doğru olsa da Jones bu ifadeyi anlamlandıramaz. İşte bu temel örnek, iletişimdeki referans noktalarının anlaşılmasının nasıl karmaşıklığa yol açabileceğini gösterir. Smith'in “televizyondaki adam” olarak bahsettiği kişinin kim olduğunu bilmesi; Jones'un ise bu kimlikten habersiz olması, aralarında bir ortak zemin eksikliğine neden olur. Smith, televizyon ekranındaki kişinin trende gördükleri adam olduğunu bildiği için bu kişi hakkında yaptığı yorumlar Jones tarafından anlamsız veya tuhaf bulunur. Loar, bu durumu daha da derinleştirerek Smith'in düzenli olarak televizyon izleyip trende karşılaştığı kişi hakkında yorumlar yapmaya devam ettiğini varsayar. Smith, “Televizyondaki adam bugün çok asık suratlı” veya “Televizyondaki adam bugün bir amaç için giyinmiş” gibi ifadeler kullanırken Jones bu yorumları anlamakta zorlanır. Çünkü Jones, Smith'in “televizyondaki adam” ile “trendeki adam”ı aynı kişi olarak gördüğünü bilmemektedir. Bu iletişim bozukluğu, iki karakterin birbirine duyduğu güveni ve iş birliği yapma niyetini ciddi şekilde zedeler. Smith, Jones'un neden kendisini anlamadığını ve doğru tepkiler vermediğini düşünürken Jones da Smith'in neden anlamsız veya tutarsız yorumlar yaptığını anlamlandıramaz. Sonuçta her iki taraf da birbirini iletişim konusunda yetersiz veya işbirlikçi olmamakla suçlar hale gelir.

Kitap, bu tür yanlış anlamaların ve iletişim kopukluklarının nasıl önlenebileceğine dair çözümler de sunar. Örneğin, Jones'un basit bir açıklayıcı soruyla “Trende gördüğümüz adamı mı kastediyorsun?” durumu netleştirmesi, bu tür iletişim kazalarının önüne geçebilir. Böyle sorular, iletişimdeki belirsizlik faktörünü azaltmak için yaygın ve etkili araçlardır.

Dilsel belirsizlikte bir panzehir: Anlam

Kitap; nedensellik, çıkarım ve faillik gibi kavramların dilsel belirsizliği azaltmadaki önemli araçlar olduğunu ve her birinin belirli bir alanda değişken biçimler belirgin olduğuna genel olarak vurgu yapmakta ve dilbilimsel teori, sözdizimi, anlambilim ve pragmatik gibi alt dallarda dilsel belirsizlik faktörünün nasıl kontrol edildiğine ve nasıl en aza indirgenebildiğine dair geniş bir perspektif sunmaktadır. Bu geniş perspektif, etik ve epistemolojideki normatif kuramlarla paralellikler taşımaktadır.

LL bireysel irade gücünün dilbilimsel olgular için daha az merkezde yer aldığına dikkat çekmektedir. Örneğin sözdizimi işleme sürecinde insan genomları, anlambilimde dış dünyanın yapısı ve gerektirme ilişkileri birincil şans azaltıcı kontroller olarak öne çıkıyor. Dilbilimsel analizlerin farklı seviyeleri, şans azaltımının yeterli bir açıklamasında farklı taleplerde bulunur ve bu çeşitlilik dilbilimsel şans azaltımının tam bir açıklamasında yansıtılır. Dilsel başarı, diğer alanlara kıyasla daha düşük bir şans toleransı gerektirir. Epistemik veya ahlaki başarı standartları, genellikle “yüksek başarı oranıyla performans göstermek” gibi kabul edilebilirken dilbilimsel süreçlerde doğruluk oranlarının çok daha yüksek olması gerekir. Sözdizimi işleme, kelime anlama ve konuşma eylemi tanımlama gibi dilbilimsel görevlerde küçük bir hata bile büyük iletişim sorunlarına yol açabilir.

Dilsel belirsizliğin giderilmesinde anlam vurgusuna önem veren Davidson’ın “uçgenleme” olarak adlandırdığı kavram, dilsel şansın azaltılmasında önemli bir rol oynar. Bu kavram, diğer konuşmacılarla iş birliği yaparak referansı düzeltme sürecini ifade eder. Davidson’a göre, bu iş birliği biçimi nesnellik kavramının temelidir ve referansı güvence altına almak için gereklidir. Bu tür bir iş birliği her türlü iletişimsel alışverişte ortak zemin yaratmak, korumak ve artırmak için elzemdir.

Sona gelirken: Linguistic Luck yazıları

Language and Luck (María de Ponte, Kepa Korta ve John Perry)

Bu bölümde, üç farklı belirsizlik vakası ele alınmaktadır. Birincisi tarihsel açıdan önemli fakat felsefi açıdan sorunlu olmayan bir vaka, ikincisi Stephen Hales’in (2016) sunduğu belirli gereklilik vakası ve üçüncüsü Brian Loar’ın (1976) sunduğu iyi bilinen bir dilsel belirsizlik vakasıdır. Yazarlar, belirlilik kavramını “S’nin t’de olması A için belirsizdi”¹ şeklinde tanımlayarak önermesel tutum raporlarının belirsizliğe nasıl uygulanabileceğini incelemektedirler.

Specificity and Resolution in the Communicative Use of Singular Terms (Imogen Dickie)

Bu çalışmada, konuşmacıların birbirlerinin tekil terim kullanımlarını anlaması için nelerin gerekli olduğu incelenmektedir. Özellikle, konuşmanın bağlamı göz önünde bulundurulduğunda konuşmacının mesajının hangi belirli birey hakkında olduğunun belirlenemediği durumlarda başarılı bir iletişimin nasıl mümkün olduğu tartışılmaktadır. Dickie'nin 'bilişsel odak' modeli, spesifik olmayan tekil terimlerin bile belirsizliğe bağlı olmadan başarılı bir şekilde kullanılabileceğini göstermektedir.

Luck and Metasemantics (Jeffrey C. King)

King, metasemantik yaklaşımların dildeki belirsizliği nasıl ortadan kaldırdığını tartışmaktadır. Eşgüdümün konuşmacılar ve ifadeleri arasında, olası dünyalar arasında benzerliklere değil yapıcılarının eylemlerine göre gerçekleştiğini öne sürmektedir. Bu yaklaşım, konuşmacıların belirsizliği azaltmak için sahip olması gereken çeşitli yeteneklere başvurmaktadır.

Laws and Luck in Language: Problems with Devitt's Conventional, Commonsense Linguistics (Georges Rey ve John Collins)

Bu makalede Rey ve Collins, dilsel yapıların belirsizliğe dayalı olmadığını ve doğrudan sözdizimsel yapı temsillerinden kaynaklandığını savunmaktadır. Bu görüş, Devitt'in daha sosyal ve geleneksel şans azaltma kaynaklarına dayalı görüşüyle karşılaştırılmaktadır. Rey ve Collins, doğuştan gelen dilsel yeteneklerin belirsizliği azaltmadaki önemini vurgulamaktadır.

Testimony, Luck, and Conversational Implicature (Elizabeth Fricker)

Fricker, bir mesajı iletmenin farklı yollarının tanıklık anlamına gelip gelmediğini ve bunların şans ve güven açısından nasıl farklı olabileceğini incelemektedir. Özellikle önvaryasyonun ve sözel olmayan konuşma unsurlarının epistemik olarak kırılabilir araçlar olduğunu ve sosyal normlar tarafından yönetilmediği tartışılmaktadır.

Linguistic Luck and the Publicness of Language (Claudine Verheggen)

Verheggen, Wittgenstein'in *kural* takibine ilişkin görüşleri ile Davidsoncu *üçgenleme* arasındaki bağlantıyı incelemektedir. İfadenin anlamının belirlenmesi için aktif bir rol

¹ Yazar notu: Bu önerme, "S'nin t'de olması A için belirsizdi" şeklinde bir ifadeyle belirsizliğin tanımlandığı ve önermesel tutum raporlarının bu belirsizliğe nasıl uygulanabileceğini içermektedir. İfadeyi parçalara ayırarak açıklayalım:

"S'nin t'de olması": Bu kısım, bir önermenin belirsizliğini ifade ediyor. "S" genellikle bir özne veya bir olayı, "t" ise bir zamanda gerçekleşen bir durumu temsil eder. Örneğin, "Ali'nin yarın işe gelmesi" gibi bir ifade, "S'nin t'de olması" olarak düşünülebilir.

"A için belirsizdi": Bu kısım, belirsizliğin öznel bir değerlendirmesini ifade eder. "A" genellikle bir belirsizlik türünü veya belirsizlikle ilgili bir durumu temsil eder. Örneğin, "hava durumu tahmini" gibi bir durum, "A için belirsizdi" olarak düşünülebilir.

Dolayısıyla, "S'nin t'de olması A için belirsizdi" ifadesi, bir önermenin belirsiz olduğu ve bu belirsizliğin belirli bir durum veya kriter ("A") için geçerli olduğunu belirtiyor. Bu ifadeyi kullanarak önermesel tutum raporlarıyla bu tür belirsizliklerin nasıl ele alınabileceği ve yorumlanabileceği üzerine çalışmalar yapılmış olabilir.

oylanması gerektiğini ve bunun iletişimde şansın miktarını azalttığını savunmaktadır. Anlamın kullanım kalıplarına dayanarak belirlenmesi gerektiği vurgulanmaktadır.

Understanding, Luck, and Communicative Value (Andrew Peet)

Peet, anlamın tanıklık bilgisini desteklemedeki rolünün güvenilirlik gerektirdiğini savunmaktadır. *Gettier vakalarının* iletişimsel analoglarında belirsizliğin dinleyicinin bir ifadeyi anlamasını engellediği belirtilmektedir. Peet, anlamın belirsizliği engellemesi gerektiğini ve bunun iletişim için bir değer sorununu ortaya çıkardığını tartışmaktadır.

Luck-Reducing Features of Lexical Innovation (Samia Hesni)

Hesni, iki tür sözcüksel yenilik arasındaki farkı incelemektedir: mevcut dilsel öğelerle ilgili yenilik ve yeni dilsel öğelerin yaratılması. Hesni, yeni dilsel öğelerle ortak zemini güncellemek için bir prosedür geliştirmekte ve bu yeniliklerin belirsizliği azaltıcı özelliklerini tartışmaktadır.

We Forge the Conditions of Love (Georgi Gardiner)

Gardiner, aşkın ne olduğu ile ilgili değil aşka dair öz tanımlamaların ne yaptığı ile ilgilidir. Aşk kavramlarının romantik deneyimi nasıl etkilediğini aşk ile saplantılı karasevda arasındaki ayrımları ve dilin tuhaf romantik tercihleri nasıl geliştirebileceğini anlatmaktadır. Sevgi dilinin kendimizi daha iyi anlamamıza ve değiştirmemize nasıl yardımcı olabileceği tartışılmaktadır.

Linguistic Luck: Safeguards and Threats to Linguistic Communication adlı kitap yukarıda da detaylı bir biçimde değinildiği gibi dildeki belirsizliklerin azaltılması ve iletişimde güvenin sağlanması üzerine odaklanarak dilbilim ve dil felsefesi alanında önemli bir boşluğu doldurmayı amaçlamaktadır. Kitap, dilsel belirsizliklerin doğasını ve iletişimde güvenin önemini detaylı bir şekilde ele almakta aynı zamanda bu belirsizliklerin azaltılması için çeşitli mekanizmaların nasıl kullanılabilirliğini incelemektedir. Yazarlar, dildeki belirsizliklerin azaltılmasının iletişimin sağlam ve güvenilir bir temel üzerine oturtulmasında kritik bir rol oynadığını vurgulamakta ve dilin daha net ve anlaşılır olmasının iletişimin kalitesini artırabileceğini savunmaktadır. Bu çalışma, dilbilimsel teori ve pratiğin dilsel belirsizlikten nasıl etkilendiğini ele alarak dilin iletişimde işlevselliğini ve güvenilirliğini artırmak için geliştirilebilecek stratejilere odaklanmaktadır. Sonuç olarak *Linguistic Luck: Safeguards and Threats to Linguistic Communication* dildeki belirsizliklerin azaltılması ve iletişimde güvenin sağlanması konularında kapsamlı bir inceleme sunarak dilbilim ve dil felsefesi alanındaki araştırmalara önemli bir katkı sağlamaktadır.